

El parany

written by Pere Grau i Rovira | 23 d'octubre de 2021

Fa poc un dels nostres millors periodistes deia que Pedro Sánchez és més intel·ligent que Rajoy. Jo diria que no és pas més intel·ligent sinó més murri. Amb els catalans atrapats a la taula de diàleg, alimentant les seves dissensions, i donant-li tot el temps del món, ja veu que està a punt de tocar la “normalització” tal com l’entén ell. I ara, amb l’aparença de fer una cessió important a l’independentisme que l’anima a “normalitzar-se”, parla de concedir l’indult al president Puigdemont perquè pugui tornar a casa. Puigdemont ja ho ha refusat, i crec que té munts de raons per fer-ho, perquè la proposta –si es confirmés– podria no ser altra cosa que un parany astut. Mirem-nos-ho.

Aquest indult no podria ser diferent del que es va concedir als presos polítics. O sigui un indult molt condicionat a què cadascú faci bondat, sempre amb l’espasa de Dàmocles damunt del cap, de la possible tornada a Lledoners. Un indult així faria possible, no cal dir-ho, una molt desitjable i merescuda tornada a una vida familiar normal. Però seria el final, la liquidació del preeminent paper polític de Carles Puigdemont en el camí cap a la independència. Amb ell a l’abast dels tribunals espanyols, em temo que seria la fi del Consell per la República i de l’Assemblea de Representants pensats com a institucions fora de l’abast de l’arbitrarietat de la caverna espanyola i que ara com ara són els únics elements que nodreixen les esperances de molts independentistes catalans.

Tots els patiments dels exiliats en els darrers quatre anys, totes les victòries internacionals guanyades contra la mal anomenada “justícia” espanyola haurien estat inútils, si el president i els altres companys d’exili tornessin amb un grilló al peu, que no per més invisible seria menys eficaç.

Encara que els benvolents lectors em titllin, potser,

d'excessivament recelós jo no descartaria pas que les ànsies venjatives dels "cavernaris" no portessin a fer realitat el "Puigdemont a prisión", per fer-li pagar tots els disgustos que els hi ha ocasionat. D'acord: Puigdemont, com a eurodiputat, una hora o altra tornarà a tenir el ple reconeixement de la seva immunitat que (incomprendiblement) el Parlament Europeu li va retirar parcialment el març passat. Però podem estar gaire segurs que això aturés la urpada dels Llarena, Marchena i Cia? Jo no me'n refiaria pas, perquè aquests belitres togats, les protestes europees se les passarien molt probablement pel folre.

I per això, no em puc treure del cap la idea que aquest indult no sigui altra cosa que un parany pensat amb tota la mala bava, com una maniobra de Sánchez per matar dos pardals d'un tret. D'una banda, poder presentar-se com el gran pacificador, i de l'altra, assegurar-se així arribar sense problemes al final de la legislatura i potser fins i tot aconseguir de seguir a la cadira quatre anys més, que és al capdavant l'única cosa que li interessa al camaleó que presideix el "gobierno de Su Majestad".

Si Sánchez volgués de debò i honestament una normalització real, hauria de tenir clar que només depèn d'una amnistia total, de la fi de la repressió, de la restitució de totes les multes, i de l'inici d'un diàleg de debò. Però com que tot això significaria la seva defenestració política, se'n guardarà com d'escaldar-se.

No cal dir que desitjaria de cor al president i als seus companys d'exili que poguessin tornar a casa i refer les seves vides familiars normals. Però no els hi desitjo de cap manera que caiguin en el que jo crec que és un parany tan matusser. No, Sr. Sánchez, no es faci il·lusions. La lluita segueix.